

1980- חילופי דורות.

מאת ד"ר מיכאל שניידמן

ניתן לומר שבשנות ה-70 יצרנו בארץ דבר נפלא – תרבות של עולים חדשים מנוסים וצברים צעירים ושופתנים, תרבות של אלה שנולדו עם עברית בפה ואלה שלמדו אותה בייסורים לא מעטים. גם בימים שיבואו השפעתם של העולים החדשים על התפתחות הבדמינטון בארץ- כמו במדינה בכלל - תהיה גדולה מאד, השפעה ענקית בנוגע לסבטלנה זילברמן ולאון פוגץ, אבל התרבות תשמר ואף תוליד דור המשך.

בשנות ה-70 העולים הובילו במגרשים – ויקטור יוסים, מיכאל שניידמן, מיכאל רפפורט, חיה גרינשטיין (אומנם היא צברית, אך למדה לשחק בקנדה), פלומה רייכברט, אווה אונגליק ורבים אחרים. אך הצברים למדו מהר, החלו להציק, אחר-כך לפרוץ קדימה ובמעבר בין שנות ה-70 ו-80 התחילו חילופי דורות. פנינה ואירית בן שושן, ברוריה סרויה, עליזה מוזס, יצחק סרויה, ניסים דוק ורבים אחרים אחריהם תפסו את עמדות מפתח במגרשים בספורט הנחשב כענף אנגלוסקסי. מסתבר שצברים נתפסים למשחק מהיר ואינטליגנטי הזה ולוקחים, בהדרגה, את ההובלה. שנת 1980 מסמלת את זה.

חיה גרינשטיין לא השתתפה באליפות ישראל. אבל סגניתה פלומה רייכברט הרגישה היטב את התקדמותן של הצעירות. היא הפסידה לעליזה מוזס ואירית בן שושן ובתנחומים גם לברוריה סרויה ונדחקה למקום ה-6. אווה אונגליק האלופה, עליזה שנייה ואירית שלישית לפני קרול סילמן. ביחידים גברים המשיכו במגמה ראובן מוזס בניצחונו על ניסים דוק, ותיק ממנו, ורמי שניידמן שגבר על ווארט בוטוליה. לבסוף יצחק סרויה ניצח את מייק רפפורט בחצי גמר ואת וויקטור יוסים בגמר. יצחק כהן השלים את המהפך לאחר שניצח את מייק במשחק על מקום השלישי. רק בזוגות המעורבים הצליחו אווה ומייק לשמור על כבוד הוותיקים. אווה נעשתה האלופה המשולשת לאחר ש, יחד עם אירית ניצחה גם את זוגות נשים יצחק סרויה זכה בתואר אלוף – עם ניסים דוק- גם בזוגות גברים, לאחר ניצחון על יוסים-כהן בגמר.

חילופי דורות משתקפים יפה בכתבה של גק לאון ב-Jerusalem post, המתארת את אליפות ישראל הבינלאומית. אגב, גק לאון היה כתב ספורט בנשמה. הוא התעניין, אף רדף אחרי מידע והתעניין מאד בבדמינטון. אני וגף "סבלנו" מהטלפונים הרבים שלו בשעות היממה השונות והמשונות, אחח ... הלוואי עלינו כתב כזה היום!

השתתפותם של הגרמנים באליפות ישראל הבינלאומית נבע מכך שנוצר קשר בין פרדס-חנה לבין מועדון גרמני T.V. Gerthe 1911, אשר התארח בפרדס-חנה בסמוך לאליפות. קודם לכן קיימנו איתם בפרדס-חנה שני מפגשים ידידותיים ובשניהם ניצחנו 9:3. בגלל חוסר בבנות נעזרנו בעליזה מוזס וגדי יגר הקטן שיחק עם בנות.

באליפות ישראל לנוער: בנות מקובצות בשתי קבוצות- עד 12 ו-עד 18. בבנות הקטנות (7 בנות) ברוריה סרויה הראשונה. היא משתתפת גם בתחרות של בנות גדולות (6 משתתפות) ומפסידה שם לעליזה מוזס בחצי הגמר. אירית בן שושן גוברת על עליזה בגמר. אמיר מוזס לוקח את התואר בבנים עד 10 ולא מסתפק בכך. הוא מנצח את גדי יגר בגמר עד 12. ראובן מוזס מנצח את סמיר אלאזורוב בגמר עד 14, משתתף גם ב-16 (שחקנים), אך מפסיד בחצי גמר ליצחק כהן, אשר בגמר מנצח את רמי שניידמן. גם יצחק כהן משתתף בגיל גבוה יותר- עד 18 ומפסיד בגמר ליצחק סרויה. זוגות בנים נערכו בשתי קבוצות גיל עד - 14 ועד 18. בקטנים ראובן מוזס ניצח בצוותא עם גרי רזניק מפרדס-חנה ובבנים הגדולים שני יצחקים- כהן וסרויה- ניצחו בגמר את רמי שניידמן וקובי פלינקר. בזוגות מעורבים האחים ברוריה ויצחק סרויה בפעם הראשונה משחקים ביחד ומנצחים בגמר את עליזה מוזס ואברהם האס. אלה בדרך ניצחו את אירית עם קובי.

לאליפויות הפתוחות הצטרפה ב- 1980 אליפות אשקלון פתוחה לנוער. דני דניאל הוביל את המועדון של אשקלון להישגים יפים. כמו כולנו אז, אף הוא ארגן, אימן ושיחק וגם גידל שחקנים "פרטיים" ליאור ואלופת ישראל עתידית שירלי.

לא קשה לנחש מי שיחק בגמר בנים עד 12 – אכן, גדי יגר ואמיר מוזס. הפעם ניצח גדי. גיל עד 14 לוקח ראובן מוזס. הוא משתתף גם בגיל 16, מפסיד בחצי גמר לזאקי כהן ובמשחק על מקום שלישי מנצח את רמי שניידמן. כהן בגמר מנצח את ניסים אטיאס המקומי. גם זאקי משתתף בגיל גבוה יותר ומנצח בגמר את יצחק סרויה. יעקב פלינקר במשחק על מקום שלישי מנצח עוד כשרון מקומי – דני עמק. בבנות עליזה מוזס ראשונה, אירית בן שושן שנייה וברוריה סרויה שלישית. הסדר בזוגות בנים: 1. יצחק סרויה, ראובן מוזס. 2. דני עמק, זאקי כהן. 3. רמי שניידמן, קובי פלינקר.

ליגה ארצית גם בשנה זו התנהלה בצליעה. הפעם באזור הדרום. מארבע הקבוצות שהשתתפו מכבי ראשון לציון ב' סיימה 4 משחקים, עירוני אשקלון ב ואורות 3 מפגשים כל אחת ומכבי קראון ב' – רק 2. לכן התחרות, למעשה, לא הסתיימה. אזור הצפון התנהל למופת. הפועל זיכרון יעקב ניצחה את כולם וזכתה במקום הראשון עם מקסימום הנקודות (16 ב-8 משחקים) – הישג נדיר אצלנו. בפער של 7 נקודות אחריהם קריית חיים והפועל פרדס-חנה ג' (בהרכבה הופיע יונה דוקלסקי, שחקן נבחרת עתידי וגדי יגר הקטן. הוא אף ניצח חלק מהבוגרים). במקום הרביעי – קיבוץ אייל והחמישי – מושב בית חרות. בליגה הלאומית אין הרבה הפתעות. שתי המובילות – מכבי אשדוד והפועל פרדס-חנה – מורכבות מצעירים בלבד. את אשדוד מייצגים: ניסים דוק, זאקי כהן, יצחק סרויה, ראובן מוזס, עליזה מוזס, ברוריה סרויה (גם אפרים אופיר שותף). פרדס-חנה : יעקב פלינקר, רמי שניידמן, סמיר אלאזרוב, אירית בן שושן (עם מיכאל שניידמן ברזרבה). עירוני אשקלון השלישית. אף היא מיוצגת ע"י צעירים דני עמק, ניסים אטיאס, רחל זאן עם עזרה של דני דניאל. אם נוסיף שהפועל פ-ח ב' מופיעה עם צעירים בלבד – בועז קוק, דרור פרבדה, רוז יגר ומיכל כהן – אז ברור הוא ש" העולם שייך לצעירים " ואכן מתקיימים חילופי משמרות. קבוצה בוגרת של קראון במקום הרביעי ומכבי ראשון לציון מתפרקת.

נסיים, הפעם, בפריס היפה, שם נערכה תחרות La Plume D'or השנתית. הכנתי את הנבחרת, אך לא יכולתי לנסוע לתחרות. הרי, כל הפעילות שלי, של ג'ף, ויקטור וכל הפעילים האחרים באגודת הבדמינטון ישראלית הייתה בהתנדבות ולא יכולנו להתנער מההתחייבויות בעבודה. נאלצתי לוותר על ההשתתפות שלי. ויקטור, אשר במשך כל השנים האלה שימש כעוזר שלי בנבחרת, התמנה לקפטן והוביל את הנבחרת בתחרויות בתור שחקן-מאמן.

כמות שיא המדינות השתתפה בתחרות – 8. ישראל דורגה בסוף במקום השישי לפני ספרד ומלטה. יצגו את המדינה ויקטור יוסים, יצחק סרויה, מיכאל רפפורט, אווה אונגליק וחיה גרינשטיין. יוסף גפן כראש המשלחת. ישראל הפסידה לבלגיה 7:0, ניצחה את ספרד והפסידה פעמיים לפורטוגל. אווה ניצחה את מספר 1 של פורטוגל במשחק אחד והפסידה לה בשני 12:10, 11:8. גם יצחק פעם ניצח ופעם הפסיד לאותו יריב. מייק ניצח ובמפגש השני יריבו הוחלף. המחליף הצדיק את ההחלפה.

ניתן לסכם את שנות ה-70 כשנות פריצת הדרך של הבדמינטון הישראלי, שנות התארגנות, שנות יוזמות והתחלות, שנות בניה, שנות חיפושים ותגליות, שנות התמימות. היו אלה גם שנות התלהבות, שנות נתינה אישית, שנות התלכדות "משפחתית" סביב התחביב המשותף, סביב ההנאה ממשחק ומהפעילות המשותפת. בין האנשים – השחקנים והפעילים – מכל **הקצוות** וגילאים, היו יחסים ידידותיים, ללא אינטרסים אישיים, ללא תככים וללא קרבות מחוץ למגרשים. קביעות אלה מסתמכות – כמו כל המידע שאני מוסר בכתבות שלי – על חומר עובדתי שנאסף אצלי. הסימוכין למילות סיום הפעם הם המכתבים האישיים השמורים אצלי. אינני יכול לחשוף אותם או לצטט מילה ממכתבים אלה ללא אישורם של הכותבים או המכותבים. אולי פעם תגיע השעה לכתובה על הרוח שנעים להיזכר בה מאותה תקופה.